

РЕШЕНИЕ

№ ***22***

гр. С., 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, *3 СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 202111101***3317 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 341 и сл. от ГПК – фаза по извършване на делбата /втора фаза на делбения процес/.

По делото е постановено Решение № 11521/21.10.2022 г., с което е приключила първата фаза на производството по съдебна делба /фаза по допускане на делбата/. В тази връзка и с посоченото решение съдът е допуснал до делба следния недвижим имот между следните лица и при следните квоти в правото на собственост:

Самостоятелен обект в сграда – жилище апартамент № 2 с идентификатор *****8134.803.199***.7.2** съгласно схема № 15-51***520-11.0***.2019 г., издадена по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., одобрени със заповед РД-18-95/18.12.2015 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: гр. С., район И., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ет. *** ап. *** представляващ самостоятелен обект на етаж 1 в сграда № 7, разположена в поземлен имот с идентификатор *****8134.803.199*****, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: *** с площ: **7***,1***** кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата на същия етаж: *****8134.803.199***.7.1** и *****8134.803.199***.7.17**, под обекта: няма, над обекта: *****8134.803.199***.7.4**, стар идентификатор: няма, заедно с прилежащите към обекта зимнично помещение и 0.*****/100 ид.части от общите части на сградата,

при следните квоти: за В. С. М., с ЕГН: ** - ½ идеална част и за Н. С. Д., с ЕГН: **** - ½ идеална част.**

Решение № 11521 от 21.10.2022 г. не е обжалвано от страните по делото

В. С. М. и Н. С. Д. в законоустановения срок, поради което същото е влязло в сила.

В първото по делото заседание от втората фаза на производството по съдебна делба ответницата Н. С. Д., чрез процесуалния си представител – адв. А., е заявила искане за възлагане на имота в дял на основание чл. 349, ал. 2 от ГПК.

От своя страна ищцата В. С. М. чрез адв. А. е заявила искане по сметки по чл. 34*** от ГПК: за осъждане на ответницата да заплати на ищцата сумата от общо **713.09 лева**, представляваща цена на топлинна енергия, дялово разпределение, обезщетения за забава и разноски по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 28194/2021 на СРС – която сума е заплатена от ищцата за делбения имот съобразно квотата ѝ в съсобствеността върху същия на „Топлофикация С.“ ЕАД, но която сума е за период, когато имотът се е ползвал изключително от ответницата като сумата е формирана, както следва: 1/572.95 лева – главница цена за топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до *****.04.2020 г.**; 2/*****3.95 лева** – обезщетение за забава върху сумата от 572.95 лева за периода от 15.09.2019 г. до **1***.04.2021 г.**; 3/32.18 лева – главница за услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2018 г. до *****.04.2020 г.**; 4/ 5.52 лева – обезщетение за забава върху сумата от 32.18 лева за периода от 01.07.2018 г. до **1***.04.2021 г.**; 5/държавна такса в размер на 13.49 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 25 лева – разноски по ч.гр.д. № 28194/2021 на СРС.

Допълнително с молба с вх. № 310***8/31.01.2024 г. е заявена от ищцата В. С. М. чрез адв. А. претенция по чл. 344, ал. 2 от ГПК вр. с чл. 3*** ал. 2 от ЗС – за осъждане на ответницата да заплаща на ищцата сумата от 350 лева месечно – обезщетение за лишаване на ищцата от ползване на делбения имот, считано от 31.01.2024 г. до промяна на обстоятелствата в ползването на имота, ведно със законната лихва върху всяка просрочена сума от деня на просрочието до окончателното плащане.

Посочените искания по сметки, както и възлагателната претенция, са приети с протоколно определение от **0***.05.2023 г.**, **12.12.2023 г.** и от **12.03.2024 г.**

В последното проведено по делото съдебно заседание от 12.03.2024 г. ищцата изразява становище за изнасяне на делбения имот на публична продан. Счита, че по делото не били налице предпоставките за възлагане на имота, доколкото не се установявало ответницата да е живяла с общия наследодател към момента на смъртта му. Иска уважаване на исковете по сметки.

Ответницата иска възлагане на имота. Не възразява по претенцията по сметки – за възстановяване на платените от ищцата суми за топлинна енергия, доколкото признава, че действително само тя /ответницата/ ползва имота – вкл. към периода, за който се отнасят тези суми. Относно претенцията за лишаване на ищцата от ползване на имота поддържа, че никога не е лишава ищцата от ползване на имота, нито е ограничавала и

достъпа ѝ до същия. Поддържа и че имотът бил в крайно лошо техническо състояние, поради което от него въобще не можело да се извлече наемен доход, на чийто размер ищцата основава и размера на своята претенция.

По делото е изготвена и приета съдебно техническа експертиза /СТЕ/ - основна с допълнение. Представени са документи от Агенция по вписванията – досежно възлагателната претенция.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е извършена и приета допълнителна СТЕ с вх. № 71914/05.03.2024 г. /извършена след оглед на място/, съгласно която пазарната стойност на делбения имот към датата на експертизата /05.03.2024 г./ възлиза на **21*** 348 лева**. В експертизата е посочено, че вещото лице е използвало сравнителна методика, за да достигне до посочените стойности – като е изследвало цената на сходни имоти по обяви на агенции за недвижими имоти. Вещото лице е съобщило и действително лошото състояние на имота, което предполага ремонт от поне 19 ***0 лева. Поради това и от стойността 235 ***48 лева, дадена с основната СТЕ с вх. № 350899/0***.12.2023 г. – вещото лице е приспаднало минимална стойност на ремонта и така е получена реална цена на жилището от 21*** 348 лева.

На последно място според експертизата и разясненията, дадени от вещото лице в съдебно заседание, процесният имот е неподеляем – предвид броя съделители и квотите им в делбата, доколкото представлява апартамент с площ от 7***,1*** кв.м. Жилището е в добър район с изградена инфраструктура, но се нуждае от сериозен ремонт.

Вещото лице е определило наем за имота, отчитайки лошото му експлоатационно състояние в размер от ***8*** лева месечно.

Така изготвеното заключение /основно и допълнително/ следва да бъде кредитирано, доколкото същото е пълно и изчерпателно отговаря на поставените задачи като за вещото лице липсват данни за евентуална заинтересованост от изхода на делото. От своя страна страните не оспорват заключението като искат съобразяване на стойностите по същото при постановяване на решението.

С оглед дадените от вещото лице стойности и предвид участието на съдилителите в съсобствеността съдът достигна до следните изводи за стойностите на дяловете на страните: за В. С. М. – **108 174 лева** /при ½ ид. част/ и за Н. С. Д. – **108 174 лева** /при ½ ид. част /.

На последно място по направеното искане за възлагане на имота от ответника Н. С. Д. – видно от протокол от о.с.з. от 0***.05.2023 г., когато е заявена съответно приета претенцията ищцовата страна не е оспорила обстоятелството, че ответницата е живяла с наследодателите към момента на смъртта им.

От представени допълнително от ответника документи от Агенция по

вписванията /удостоверение и справка от отдалечен достъп/ се установява, че ответницата не притежава друго жилище. Оспорването на това обстоятелство от ищеца е заявено бланкетно, като за опровергаването му ищцовата страна не ангажира допълнителни доказателства.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Настоящото производство е такова по съдебна делба – фаза по извършване на делбата /втора фаза на делбения процес/.

Съдебната делба е способ за прекратяване съществуването на една имуществена общност, при който всеки един от съсобствениците получава собственост върху реална част от общата дотогава вещ или отделни права на собственост върху всяка от отделните вещи в състава на досегашната собственост върху множество обекти.

Съсобствеността в делбеното производство се прекратява чрез следните способи: посредством съставяне на разделителен протокол и тегленето на жребий по реда на чл. 352 от ГПК, чрез разпределение на имотите по реда на чл. 353 от ГПК, чрез възлагане по реда на чл. 349, ал. 1 и 2 от ГПК или чрез изнасяне на имота на публична продажба. Основен критерий за избора на способ е дали броят на реалните дялове съответства на броя на съделителите и доколко стойността на реалните дялове съответства на стойността на дяловете на съделителите.

Съгласно чл. ***9, ал. 2 от ЗН всеки наследник може да иска своя дял в натура, доколкото това е възможно. Посочената разпоредба следва да намери приложение във всички случаи, при които броят на съделителите е равен или по-малък от броя на допуснатите до делба имоти, а ако те са поделяеми – на обособените дялове от тях.

В настоящия случай, видно от заключението по СТЕ, процесният имот е неподделяем съгласно изискванията на Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Предвид гореизложеното съдът намира, че не би могъл да приложи основния способ за извършване на делбата – теглене на жребий, поради липсата на достатъчно имоти, които да бъдат обособени в относително равни дялове за съделителите.

По същите причини е неприложим и способът, визиран в разпоредбата на чл. 353 от ГПК – съставяне на дялове и разпределение без да се тегли жребий. По правило, за да се приложи този способ имотите трябва да се разделят на толкова дяла, колкото са и участващите в делбата съделители. В случая е невъзможно процесният недвижим имот – апартамент от 7***,1*** кв.м. да се раздели на два дяла.

По претенцията по чл. 349, ал. 2 от ГПК:

В случая обаче са налице предпоставките процесният имот да бъде възложен по реда на чл. 349, ал. 2 от ГПК. Такова искане е направено от ответника Н. С. Д.. Съгласно разпоредбата на чл. 349, ал. 2 от ГПК ако неподделяемият имот е жилище, всеки от съделителите, който при откриване

на наследството е живял в него и не притежава друго жилище, може да поиска то да бъде поставено в неговия дял, като дяловете на останалите съделители се уравният с друг имот или с пари /така Тълкувателно решение № 1 от 19.05.2004 г. по гр. д. № 1/2004 г., ОСГК на ВКС/. В случая по делото ищцовата страна заявява оспорване на възлагателната претенция едва в последното съдебно заседание – няколко поредни заседания след приемане на претенцията за съвместно разглеждане по делото. Поради това и съдът намира, че ищцовата страна не е възразила своевременно срещу наличие на първата предпоставка по чл. 349, ал. 2 от ГПК – като не е оспорила своевременно твърдението, че ответницата е живяла с общите наследодатели към момента на смъртта им. Такова оспорване в устните състезания в последното съдебно заседание няма как да бъде съобразено.

Налице е и второто условие за прилагане на посочената хипотеза, доколкото ответникът представи удостоверение и справка от Агенция по вписванията, че не притежава друго жилище. Посочените документи, действително са оспорени от ищцата, но това оспорване е бланкетно като ищцата не представи никакъв документ, от който да се извлекат данни ответницата да притежава друг жилищен имот.

Поради това и извършването на делбата чрез възлагане е приложимо в настоящия случай, каквото е и искането на ответницата.

В тази връзка и процесният делбен имот следва да бъде възложен на основание чл. 349, ал. 2 от ГПК, на съделителя Н. С. Д..

За уравнение на дяловете при условията на чл. 349, ал. 5 от ГПК в полза на съделителя В. С. М. следва да се присъди парично уравнение, съобразено с дела му от $\frac{1}{2}$ идеална част на база паричната стойност на делбения имот, определена от вещо лице във втората фаза на процеса, като при обща стойност на имота от **21*** 348 лева** сумата за уравняване възлиза на **108 174 лева**.

Сумата за уравнение на дяловете, ведно със законната лихва следва да бъдат платени в срок от *** месеца, считано от влизане в сила на решението. Вещно-правният ефект на възлагателното решение се проявява след плащане на сумите за уравнение в указания от законодателя срок. В случай че задължението за заплащане на паричното уравнение не бъде изпълнено в този срок, възлагателното решение се обезсилва по право и делбата се извършва отново по реда и условията на чл. 349, ал. *** от ГПК.

От своя страна ищците имат право да впишат законна ипотека върху имота – на основание чл. 349, ал. 3 от ГПК.

По претенциите по сметки:

В случая и двете претенции по сметки съдът намира за основателни.

По първата претенция за заплащане на сумата от 713.09 лева – за топлинна енергия за процесния имот – същата не се оспорва от ответницата, която твърди, че действително тя е ползвала имота, но ищцата е била осъдена съответно е заплатила на топлопреносното предприятие $\frac{1}{2}$ част от задълженията за имота с оглед участието си в съсобствеността. В тази връзка

ответницата не оспорва, че тя е единствен ползвател на жилището и следва да понесе пълния размер на задълженията за топлинна енергия съответно да възстанови платеното от ищцата.

По втората претенция за сумата от 350 лева – месечно обезщетение за лишаване от ползване на имота съдът намира, че същата е основателна до сумата от 343 лева месечно – съгласно заключението по допълнителната СТЕ и предвид участието на ищцата в съсобствеността.

Тук следва да се отбележи, че ответницата не оспорва, дори признава, че само тя ползва процесния имот.

Съгласно трайната съдебна практика – напр. Решение № 314/22.0***.2011 г. по гр.д. № 15***8/2010 г. на ВКС съобразно разпоредбата на чл. 3*** ал. 2 ЗС от обезщетението се дължи от момента на получаване на писменото поискване /така също решение от 15.11.2010г. по гр.д.№478/2009г. на ВКС, и решение от 21.05.2010 г. на ВКС, IV г.о. по гр. дело №4249/2008 г./.

По естеството си то представлява едностранно волеизявление, от което следва да е видно, че лишеният от ползване иска да му се заплаща обезщетение. Веднъж отправено, писменото искане се разпространява неограничено във времето, докато съществува съсобствеността или се прекрати ползването от съсобственика, като от този момент насетне се дължат и лихви за забава.

По въпроса за това следва ли де се държи сметка за това как е ползуван имота при определяне размера на дължимото се обезщетение по чл.3*** ал.2 ЗС съгласно практиката на ВКС, изразена и в Тълкувателно решение № 129 от ***.VI.198*** г., ОСГК – съсобственик, който ползува лично съсобствена вещ дължи обезщетение на другия съсобственик, който е лишен от възможността да използва общата вещ, по реда на чл.3*** ал.2 от ЗС след писмено поискване, но размерът на обезщетението, което дължи съсобственикът, който сам си служи с нея, на другия съсобственик, който е лишен от тази възможност, се определя като се държи сметка за начина на използване преди възникване на съсобствеността, състоянието на същия при възникване на съсобствеността и към момента, когато се търси обезщетение за ползата и др. Такова разрешение е дадено и в постановените по реда на чл. 290 от ГПК решение от 11.01.2011г. по гр.д.№1385/2009г. III г.о. на ВКС и решение от 12.04.2010г. по гр.д.№912/2009г. IV г.о. на ВКС, в които е прието, че разпоредбата на чл.31 ал.2 от ЗС съставлява право и имуществен коректив за онзи от съсобствениците на една обща вещ, които е лишен от възможността да я ползува според нейното предназначение и според онзи обем права, които същият притежава в съсобствеността. Източник на вземането е едно фактическо положение - **реалното** ползването на общата вещ, което обуславя разместване на имуществени блага между правните сфери на съпритежателите на една обща вещ по отношения на която всеки е титуляр на правото на собственост в определен обем, а ползването е в обем по-голям от притежаваните части на вещното право. Разпоредбата на чл.31 ал.2 от ЗС се явява частен случай на общата забраната/ чл.59 ЗЗД/ едно лице да се облагодетелства за сметка на друго лице, като препятства макар и по

силата на едно правомерно поведение възможността да се упражнява едно субективно материално право - правото на съсобственика да ползува своята част от имота. Прието е също така, че изискването за лично ползуване означава пряко, пряко, непосредствено служене с веща от съсобственика, което изключва възможността за осъществяване на такова използване от трето лице.

В решение № 119/11.03.2010 г. по гр. д. № 3204 от 2008 година на ВКС е прието, че съгласно на чл.3***ал. 1 от ЗС всеки съсобственик може да си служи с общата вещ съобразно нейното предназначение и по начин да не пречи на другите съсобственици да си служат с нея според правата им, като неползващият има право на обезщетение по силата на изричната разпоредба на чл.3***ал.2 ЗС. Фактът, че един от съсобствениците ползва цялата вещ, **сам по себе си** дава правото на другия съсобственик да претендира заплащане на обезщетение от деня на писменото поискване, тъй като е лишен от възможността да извлича ползите от вещта по причина действията на другия съсобственик. Неползващият вещта не е длъжен да изяви желание за лично ползуване, за да може да претендира обезщетението, тъй като причина за разместването на блага в имуществените сфери на двамата съсобственици е осъществяването само от един от тях ползуване на цялата съсобствена вещ, а не липсата на изразена воля от другия съсобственик да ползва вещта според правата си. Разпоредбата на чл.3***ал.2 от ЗС обвързва задължението за заплащане на обезщетение пряко с осъществяването само от единия съсобственик ползуване на цялата вещ. Достатъчно е неползващият вещта съсобственик да отправи писмена покана за заплащане на обезщетение, за да възникне основание за ангажиране отговорността на ползващия вещта съсобственик. За да се освободи от отговорност последният следва да предложи на съсобственика си да ползува вещта лично според правата му в съсобствеността и да му осигури възможността реално да упражнява това свое право.

Предвид така дадените разрешения настоящият състав намира исковата претенция за основателна. Възражението на ответницата, че имотът бил в лошо техническо състояние е съобразено от вещното лице, което е отразило това положение в допълнителната СТЕ – и в тази връзка е дадена наемна цена, съобразена с това обстоятелство.

От своя страна в случая не се ангажираха доказателства ответницата да е предложила ползуване на имота на ищцата, което предложение последната да е отказала. Не се спори, че имотът се ползва само от ответницата като предвид и естеството на делбения имот – апартамент, то обективно същият не би могъл да се ползва от две домакинства.

Обезщетението по чл. 3*** ал. 2 от ЗС обаче се дължи от 21.02.2024 г. /а не от датата на молбата 31.01.2024 г./, доколкото на 21.02.2024 г. е достигнало до ответницата

По исканията за разноси на страните:

Необходимите за движението на производството по съдебната делба и ликвидирането на съсобствеността разноси, когато съделителите не спорят

относно имотите, квотите в тях и способа за извършване на делбата, се понасят от тях във втората фаза съразмерно на стойността на дела им съобразно установеното в чл. 355 от ГПК правило. Всички останали разноси по делбения иск в първоинстанционното производство, каквото е и това за адвокатско възнаграждение, без разноските по съединените иски, се понасят от всяка страна така, както ги е направила /в този смисъл и определение № 47 от 29.01.2015 г. по ч.гр.д. № ***919/2014 г. на ВКС, ГК, I ГО, определение № 335 от 01.07.2015 г. по ч.гр.д. № 2020/2015 г. на ВКС, ГК, I ГО, и др., както и Определение № 758/08.09.2017 г. по в.ч.гр.д. № 483/2017 г. по описа на Пернишкия ОС/.

В настоящия случай в последното по делото съдебно заседание ищцата претендира разноси – за иска по чл. 344, ал. 2 от ГПК – като съдът установи, че същите възлизат на 120 лева за допълнителна експертиза. От процесуалния представител се претендират разноси за иска по сметки и за претенцията по чл. 344, ал. 2 от ГПК – по реда на чл. 38 от ЗАдв.

Предвид изхода на делото ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищцата сумата от 117.***0 лева разноси за иска по чл. 344, ал. 2 от ГПК.

Отделно на адв. М. А. – следва да бъдат заплати 400 лева за иска по сметки и 392 лева за иска по чл. 344, ал. 2 от ГПК – които разноси са в минимален размер.

На ответната страна се дължат разноси също за допълнителната експертиза – в размер на 4 лева предвид претенцията по чл. 344, ал. 2 от ГПК

Другите разноси следва да останат както са направени.

Всички съделители следва да бъдат осъдени да заплатят по сметка на Софийския РС и съответната държавна такса в размер на 4 % стойността на дела им, но не по-малко от 50 лева или за ищеца В. С. М. – **432***.9*** лева** и за Н. С. Д. също **432***.9*** лева**.

По претенциите по сметки ответницата дължи общо 99 лева /50 лева по първия иск и 49 лева по иска по чл. 344, ал. 2 от ГПК в полза на съда, а ищцата 1 лева с оглед отхвърлената част от иска по чл. 344, ал. 2 от ГПК.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ПОСТАВЯ В ДЯЛ по реда на чл. 349, ал. 2 от ГПК на **Н. С. Д.**, с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ап. *** следния недвижим имот: **самостоятелен обект в сграда – жилище апартамент № 2** с идентификатор *****8134.803.199***.7.2** съгласно схема № 15-51***520-11.0***.2019 г., издадена по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., одобрени със заповед РД-18-95/18.12.2015 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: гр. С., район И., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ет. *** ап. *** представляващ самостоятелен обект на етаж 1 в сграда № 7, разположена

в поземлен имот с идентификатор ***8134.803.199***, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: *** с площ: 7***,1*** кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата на същия етаж: ***8134.803.199***.7.1 и ***8134.803.199***.7.17, под обекта: няма, над обекта: ***8134.803.199***.7.4, стар идентификатор: няма, заедно с прилежащите към обекта зимнично помещение и 0.*****/100 ид.части от общите части на сградата, с пазарна стойност на обекта от **21*** 348 лева**.

ЗА УРАВНЯВАНЕ НА ДЯЛОВЕТЕ:

ОСЪЖДА Н. С. Д., с ЕГН: *****, и адрес: гр. С., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ап. 2 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на **В. С. М.**, с ЕГН: *****, и адрес: гр. С., ул. Б. № ***А, сумата от **108 174 лева**, ведно със законната лихва върху същата, считано от дата на влизане в сила на решението по възлагане до окончателното плащане, което окончателно плащане от своя страна **ДА СЕ ИЗВЪРШИ** в ***-месечен срок, считано от влизане в сила на настоящото съдебно решение.

При неизпълнение на паричното задължение в указания срок, настоящото възлагателно решение се обезсилва по право, а имотът ще бъде изнесен на публична продажба.

Собствеността на поставеното в дял жилище ще бъде придобита от **Н. С. Д.**, с ЕГН: *****, в чиято полза е постановено възлагането, от датата на плащане в пълен размер на сумата от **108 174 лева**, ведно със законната лихва върху нея, считано от дата на влизане в сила на решението по възлагане до плащането.

УКАЗВА на **В. С. М.**, с ЕГН: *****, че за вземането за уравниение на дяловете може да впише законна ипотека върху делбения недвижим имот: **самостоятелен обект в сграда – жилище апартамент № 2** с идентификатор ***8134.803.199***.7.2 съгласно схема № 15-51***520-11.0***.2019 г., издадена по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. С., одобрени със заповед РД-18-95/18.12.2015 г. на изпълнителния директор на АГКК, с адрес: гр. С., район И., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ет. *** ап. *** представляващ самостоятелен обект на етаж 1 в сграда № 7, разположена в поземлен имот с идентификатор ***8134.803.199***, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, брой нива на обекта: *** с площ: 7***,1*** кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата на същия етаж: ***8134.803.199***.7.1 и ***8134.803.199***.7.17, под обекта: няма, над обекта: ***8134.803.199***.7.4, стар идентификатор: няма, заедно с прилежащите към обекта зимнично помещение и 0.*****/100 ид.части от общите части на сградата.

При претенции по сметки:

ОСЪЖДА Н. С. Д., с ЕГН: *****, и адрес: гр. С., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ап. 2 да заплаща на **В. С. М.**, с ЕГН: *****, и адрес: гр. С., ул. Б. № ***А по **343 лева месечно** – обезщетение за лишаване от ползване на нейните идеални части от съсобствения имот, считано от 21.02.2024 г. до окончателно извършване на делбата, ведно със законната лихва до окончателно изплащане на главниците **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за сумата от 7 лева /разлика до

пълния размер на претенцията от 350 лева/ и за дължимост на обезщетението от 31.01.2024 г.

ОСЪЖДА Н. С. Д., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ап. 2 да заплати на **В. С. М.**, с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ул. Б. № *** А сумата от общо **713.09 лева**, представляваща цена на топлинна енергия, дялово разпределение, обезщетения за забава и разноски по заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч.гр.д. № 28194/2021 на СРС – която сума е заплатена от ищцата **В. С. М.** за делбения имот съобразно квотата ѝ в съсобствеността върху същия на „Топлофикация С.“ ЕАД, но която сума е за период, когато имотът се е ползвал изключително от ответницата като сумата е формирана, както следва: 1/572.95 лева – главница цена за топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до ***.04.2020 г.; 2/***3.95 лева – обезщетение за забава върху сумата от 572.95 лева за периода от 15.09.2019 г. до 1***.04.2021 г.; 3/32.18 лева – главница за услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2018 г. до ***.04.2020 г.; 4/ 5.52 лева – обезщетение за забава върху сумата от 32.18 лева за периода от 01.07.2018 г. до 1***.04.2021 г.; 5/държавна такса в размер на 13.49 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 25 лева – разноски по ч.гр.д. № 28194/2021 на СРС.

Разноски:

ОСЪЖДА Н. С. Д., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ап. 2 да заплати на основание чл. 78, ал.1 от ГПК на **В. С. М.**, с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ул. Б. № *** А сумата **117.***0 лева** разноски за експертиза за иска по чл. 344, ал. 2 от ГПК съобразно уважената част от същия.

ОСЪЖДА В. С. М., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ул. Б. № *** А да заплати на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК на **Н. С. Д.**, с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ап. 2 сумата **4 лева** разноски за експертиза за иска по чл. 344, ал. 2 от ГПК съобразно отхвърлената част от същия.

ОСЪЖДА Н. С. Д., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ап. 2 да заплати на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК вр. с чл. 38, ал. *** т. 2 от ЗАдв. на адвокат М. А. А. сумата от общо **792 лева** – адвокатско възнаграждение във втора фаза на производството по гр.д. № ***3317/2021 г. по описа на СРС – съобразно уважената част от иска по сметки и по чл. 344, ал.2 от ГПК.

Държавни такси:

ОСЪЖДА В. С. М., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ул. Б. № *** А, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийски районен съд на основание чл. 355 вр. с чл. 78 от ГПК сумата в размер на общо **432***.9*** лева**, представляваща дължима държавна такса съобразно стойността на дела ѝ и сумата от **1 лев** по отхвърлената част от претенцията по чл. 344, ал. 2 от ГПК.

ОСЪЖДА Н. С. Д., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., ж.к. Д., бл. ***, вх. А, ап. 2, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Софийски районен съд на основание чл. 355 вр. с чл. 78 от ГПК сумата в размер на общо **432***.9*** лева**,

представляваща дължима държавна такса съобразно стойността на дела ѝ и сумата от **99 лева** – държавна такса по претенцията по сметки и по претенцията по чл. 344, ал. 2 от ГПК.

УКАЗВА на съделителите да внесат възложените в тяхна тежест разноски по сметка на съда, в **едноседмичен срок**, считано от влизане на решението в сила, **КАТО ГИ ПРЕДУПРЕЖДАВА**, че в противен случай съдът ще издаде служебно изпълнителен лист и ще пристъпи към принудително събиране на вземанията.

ПРЕДУПРЕЖДАВА страните, че преди внасяне на възложените в тяхна тежест разноски **няма** да им бъде издаден заверен препис от съдебното решение, нито изпълнителни листа за присъдените в тяхна полза суми.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

ДА НЕ СЕ ИЗДАВАТ преписи от решението и изпълнителни листа в полза на съответната страна преди заплащане на сумите, присъдени в полза на съда.

Съдия при Софийски районен съд: _____